

Al Tanaf ve Ötesi: ABD'nin Suriye'deki Stratejisi Nedir?

Sinan Hatahet

Özet: Özet: ABD geçen ay Al Tanaf Üssü yakınlarında konuşlanmış İran destekli savaşçıları hedef alan bir hava saldırısı düzenlemişti. Bu durum, ABD'nin Suriye'de doğrudan güç kullanması hususunda büyük bir değişikliğe işaret ediyor. Bu anlamda Beyaz Saray tarafından sergilenen agresif tutuma rağmen yönetimin geri kalanı Musul ve Rakka operasyonları sona ermeden önce, Suriye'de İran'a karşı savaş açıp cepheyi genişletmeye karşı çıkıyor. Aynı zamanda İran, Rusya desteğiyle ilerliyor ve mevcut "cephe hatlarına" da meydan okuyor. Bugün Suriye'deki savaş önemli bir aşamada ve İran'ın mı yoksa ABD'nin mi Irak ve Suriye üzerinde bir hegemonya kurup nüfuz alanı oluşturacağı da bu noktada belirlenecek. Dolayısıyla Suriye'de etkili bir İran karşıtı strateji izlenmediği sürece Tahran; Irak'tan başlayıp Suriye ve Lübnan'a kadar uzanan bir koridora hâkim olacaktır.

Giriş

Suriye'de iç savaşın başlangıcından 18 Mayıs 2017'ye kadar ABD ve İran, Suriye'de varlıklarını pekiştirdiler de doğrudan karşı karşıya gelmemeyi başarmışlardı. Her iki ülke de IŞİD'e karşı mücadelede mevcut Irak hükümetini desteklese de Suriye konusunda farklı projeksiyonlara sahipler. Tahran çoğunlukla Suriye muhalefetine karşı mücadele verirken ABD, IŞİD ile mücadeleye odaklanıyor [1]. Nitekim Suriye'deki çatışmalara odaklanan güncel haritalara hızlıca bir göz attığımızda Fırat Nehri boyunca uzanan ve adı konmamış bir sınır olarak nehrin doğu yakasında ABD ve müttefiklerinin nüfuz alanı ve nehrin diğer yakası olan batı tarafında da rejim, İran ve Rusya'nın nüfuz alanından oluşan iki bölüme ayrıldığını görebiliriz. Ancak 18 Mayıs'ta ABD, Al Tanaf Üssü yakınlarındaki İran destekli Şii savaşçıların bir konvoyunu vurdu. Bu hava saldırısıyla birlikte ABD, Suriye'de ilk defa İran'ın askeri varlığını hedef almış oluyordu. Peki, ABD'nin Suriye'de güç kullanımındaki bu değişikliğe sebebiyet veren neydi?

Al Tanaf, Suriye-Irak-Ürdün sınırlarına yakın bir üs olma özelliği taşıyor. Hâlihazırda 150 ABD askerinin yanı sıra İngiliz, Norveçli ve Ürdünlü askerlere de ev sahipliği yapıyor. Asıl hedefleri Suriye çöllerindeki IŞİD'e karşı yerel silahlı grupları eğitmek ve desteklemek olan Al Tanaf'taki askerlerin varlığı, Pentagon destekli güçlere, kontrol ettikleri bölgelerin savunmasında destek olmak için yardım etmesinin yolu

İranlı militanları geri püskürtme kararı, ABD askeri kademeleri arasındaki yetkilendirmenin bir sonucuydu ve Suriye'de bir politika değişiminden ziyade bir savunma taktiği idi

açan "eğit-donat" programının da bir parçası [2]. Bununla birlikte bu program kapsamındaki yetki sadece IŞİD'e karşı korumayı içeriyor ve dolayısıyla bu hat Suriye rejimi, İran ve Rus kuvvetlerine karşı koruma alanı sağlamıyor.

ABD Genelkurmay Başkanı General Joseph Dunford'a göre 18 Mayıs'taki hava saldırısı, Al Tanaf yakınlarında tesis edilen çatışmasız bölgeye doğru harekete geçme niyetinde olan rejim yanlısı güçlere verilen bir karşılıktı. Dunford, "Bu bir savunma saldırısıydı, sahadaki komutanlarımız tehdit altında olduklarını hissettiler ve angajman kuralları bu şekilde bir karşılık vermemize müsaade ediyordu [3]." İranlı militanları geri püskürtme kararı, ABD askeri kademeleri arasındaki yetkilendirmenin bir sonucuydu ve Suriye'de bir politika değişiminden ziyade bir savunma taktiği idi. Tüm bunlara rağmen, söz konusu saldırıdan neredeyse 3 hafta sonra İran destekli militanlar Al Tanaf'ın etrafından dolaşarak Al Waer sınır kontrol noktasını ele geçirdi ve Suriye-Irak sınırındaki Ebu Kemal'da Amerikalıların ilerleyişini durdurup Fırat Vadisi boyunca ilerlemelerini engelledi.

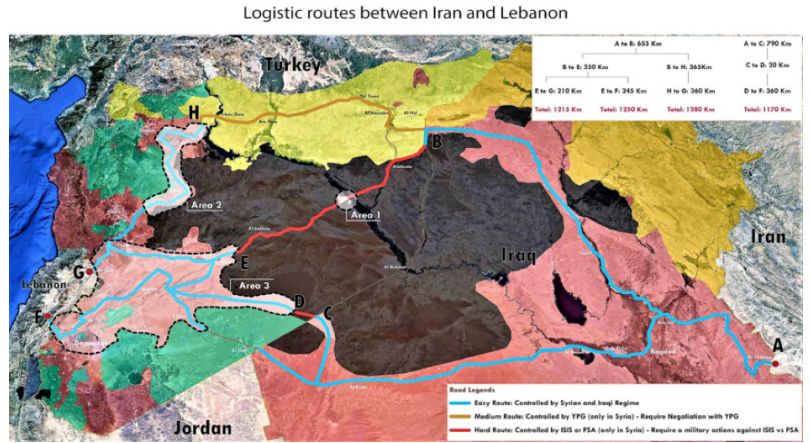
Suriye Çöllerinde Acem Oyunu

İran'ın Suriye çöllerindeki hedeflerine dair yapılacak bir analiz bizleri Tahran'ın öncelikli hedefinin, Hizbullah'a lojistik destek verebilecekleri bir rotayı korumak amacıyla İran'dan Lübnan'a geçiş hatları oluşturmak olduğu sonucuna varacaktır. Ancak haritaya daha yakından baktığımızda meselenin daha önemli bir boyutu ortaya çıkmaktadır. Suriye çöllerinde İran için IŞİD'in peşine düşmek, iki büyük hedefe hizmet edecek: Birincisi İran, IŞİD'in bir anlamda yatağı olan ve petrol zengini Fırat Vadisi'nde güçlü bir yer edinecek. İkincisi, Vadi'nin kuzeyindeki Amerikan varlığına meydan

okuyup ABD'nin yahut müttefiklerinin Suriye içerisinde daha fazla yayılmasını sınırlamış olacak.

İran'ın Suriye çöllerinde yayılması, Irak'taki Haşdi Şabi'nin kontrolü altındaki bölgelerden başlayıp Palmira üzerinden Suriye çöllerine ve İran destekli militanların konuşlandığı Halep'e uzanan bir bağlantı hattı ile mümkün olacak

İran'ın Suriye çöllerinde yayılması, Irak'taki Haşdi Şabi'nin kontrolü altındaki bölgelerden başlayıp Palmira üzerinden Suriye çöllerine ve İran destekli militanların konuşlandığı Halep'e uzanan bir bağlantı hattı ile mümkün olacak. İlk durumda, İran'ın Deyr ez Zor Bölgesi'nde gücünü yayması gerekirken ikinci durumda, Haseke Bölgesi'nde gücünü yayması ve kontrol sağlaması gerekecektir.

Bu hedeflere ulaşmak için İran iki ayaklı bir strateji benimsedi: Bu stratejinin ilk ayağı, Irak ile Suriye'yi bağlayan esas hat üzerinde faaliyet gösteren ve İran adına vekalet savaşını yürüten gruplarla olan angajmana bağlı. Bu anlamda Tahran yönetimi yakın bir zamanda 3,000 Hizbullah gücü ile Afgan ve Irak menşeli savaşçıyı Al Tanaf ve Deyr ez Zor arasındaki güneydoğu bölgesine konuşlandırdı [4].

Stratejinin ikinci ayağı ise daha sonraki dönemde bölgede kontrolü muhafaza edebilmek için yerel Arap kabilelerini Haşdi Şabi tarzı bir yapı içerisinde silahlandırmayı

öngörüyor. Nitekim Devrim Muhafızları hâlihazırda Haseke ve Halep bölgesinde insanları böyle bir yapı içerisinde dahil etme çabalarına öncülük etmesi için Nawaf Al Bashir'i yetkilendirmişti [5].

Loyalists forces in the Syrian Desert

Regime forces and allied militias in Area 1 and who's supporting them

Regime forces and allied militias in Area 2 and who's supporting them

Regime forces and allied militias in Area 3 and who's supporting them

İran'ın Suriye çöllerindeki son hamleleri zamanlama açısından oldukça isabetliydi ve bu hamlelerin salt Al Tanaf'taki Amerikan varlığına bir tepkiden daha fazlası olduğu görülüyordu. Doğrusu ABD öncülüğündeki uluslararası koalisyon, Rakka'nın ele geçirilmesiyle meşguldü ve Amerikalılar eğit-donat programına daha fazla savaşı dahil etmeyi henüz başaramamışlardı. Al Maghawir Al Thoawra Tuğayı ve Suriye Özel Kuvvetleri'nin tahminine göre bu programa dahil edilen asker sayısı 1000'den az olup bu askerler Haseke ile Deyr ez Zor bölgeleri arasında da bölüştürülmüş durumdadır. Öte yandan Tahran, Suriye'de kendisi için bir vekalet savaşı yürüten gruplarla nasıl bir ilişki sürdüreceği konusunda ABD'nin sahada yürüttüğü stratejilerin zaafiyetlerine bel bağlıyor ve ABD'nin, çevreleme politikasından önce daha büyük alanları ele geçirmesi

hususunda Washington'daki bürokrasi sisteminin ağır işleyişinin avantajını da kullanıyor.

Aynı zamanda İran, Rus Hava Kuvvetleri'nin desteğinden de faydalanıyor. Fakat askeri bir karşılığın gelmemesi halinde İran'ın herhangi bir kısıtlamaya bağlı kalacağını gösteren bir delil de yok. Hizbullah birlikleri tarafından Rakka'nın batısındaki Tabka şehri yakınlarında kaydedilen ilerlemeler, İran'ın Fırat Vadisi'nin doğusuna kadar ABD ile mücadele etmeye dair niyetini daha açık bir şekilde ortaya koyuyor [6].

Rusların Niyetlerini Yanlış Anlamak

ABD'nin Moskova'yı Suriye meselesine pozitif bir şekilde dahil etme çabaları ne çok yeni ne de Trump ile başlamış kadar güncel. Trump'ın selefi olan yönetimin çabaları, geçen yıl Eylül ayında yapılan ve iki küresel rakip arasında bugüne dek hiç görülmemiş bir iş birliği seviyesine karşılık gelecek ortak bir harekât merkezi kurmaya kadar varan meşhur Kerry-Lavrov anlaşması [7] ile doruğa çıkmıştı. Ancak bu anlaşma, ABD ordusunun direnciyle karşılaştı ve nihayetinde başarısız oldu [8].

Tahran, Suriye'de kendisi için bir vekalet savaşı yürüten gruplarla nasıl bir ilişki sürdüreceği konusunda ABD'nin sahada yürüttüğü stratejilerin zaafiyetlerine bel bağlıyor ve ABD'nin, çevreleme politikasından önce daha büyük alanları ele geçirmesi hususunda Washington'daki bürokrasi sisteminin ağır işleyişinin avantajını da kullanıyor

Trump yönetimi ise Orta Doğu'da Rusya ile daha yakın bir iş birliği geliştirme hedefini üç ayrı varsayımdan ötürü takip ediyor. Birincisi Rusya, Orta Doğu'da ABD ile rekabet etmek yerine iş birliği yapmaya açık ve istekli bir tablo çiziyor. İkincisi, Moskova ve Tahran'ın arasını açmak, İran'ı bölgede daha fazla izole edecektir. Üçüncüsü de Rusya'nın

Esad üzerindeki nüfuzundan yararlanmak, siyasi bir anlaşma için gerekli olan tavizlerin verilmesinin önünü açacaktır. Rusya ve İran, Esad'ı iktidarda tutmak için birbirine bağımlı olmakla birlikte Moskova ve Tahran, bölgede ABD'nin daha fazla yayılmasını engellemek gibi ortak bir hedefi de paylaşıyor. Gerçekten iki ülke de Washington ile ilişkiler konusunda sahip oldukları çok sayıda ama küçük farklılıkları bir kenara bırakıp ortak bir anlaşmaya varmanın zarureti konusunda hemfikirler. Örneğin Lavrov, ABD'nin Al Tanaf yakınlarındaki hava saldırısını "Suriye'nin egemenliğinin ihlâli" olarak niteledi [9].

Dahası, Rusya şu ana kadar Tahran'ın Suriye devlet kurumları içerisinde gün geçtikçe artan nüfuzunu durduramadı. Moskova'nın, Suriye'deki İran destekli militanların yayılmasını durdurmak için bulduğu çözüm, Suriye ordusu içerisinde bir 5. Bölük kurmak oldu. 5. Bölüğün amacı, rejim yanlısı yerli militanları silah altına almak ve onları Genelkurmay'ın doğrudan kumandası altında yeniden organize etmektir. Yine de Ruslar bu zamana kadar, gücü kendisinde toplanmış bir komuta merkezi oluşturmakta başarısız oldu ve 5. Bölüğe katılan her bir militan grubu kendi otonomisini ve bölük içerisinde kendi komuta zincirini muhafaza etti. Haberler de Rusya'nın bu sınırlı kapasitesini işaret ederek Şam'ın yerel silahlı gruplara İran'dan gelen desteğini yasallaştıracak bir düzenlemeyi bulmanın ve böylece bu grupları devlet aygıtının bir parçası olarak tanımanın eşliğinde olduğunu öne sürüyor [10].

Ayrıca Moskova ve Washington arasında Suriye'deki olası bir siyasi geçiş sürecine dair anlaşmazlıklar da sürüyor. Rusya, Moskova'ya yakın duran muhalefetin katılım gösterebildiği bir ulusal birlik hükümetinden daha fazlasını planlarına dahil etmez iken ABD hâlâ yönetimin tepesinde olmasını dilediği bir değişimi ve geçiş sürecinde ise burada görev alacak bir hükümete daha geniş yelpazede olmak kaydıyla muhalefetin

Rusya, Moskova'ya yakın duran muhalefetin katılım gösterebildiği bir ulusal birlik hükümetinden daha fazlasını planlarına dahil etmez iken ABD hâlâ yönetimin tepesinde olmasını dilediği bir değişimi ve geçiş sürecinde ise burada görev alacak bir hükümete daha geniş yelpazede olmak kaydıyla muhalefetin katılımını öngörüyor

katılımını öngörüyor. Bununla birlikte Moskova, Washington'a kur yaparcasına mevcut durumu tek başına hareket ederek değiştirmeye de yanaşmıyor. Çünkü İran'ın Ortadoğu'da oynadığı kötü çocuk rolü ve ABD'nin tek taraflı olarak buna karşı hareket etmek gibi bir planının olmaması Rusya'nın Suriye'deki yükünü hafifletiyor ve uzun süredir devam eden statüko, uyumlu olmayan ana akım muhalefet gruplarını terörle mücadelenin sahte olduğu iddiasına yanaştırarak etkisiz kılıyor. Bu nedenle tıpkı İran gibi Rusya'nın da Suriye'de daha kararlı bir tutum ortaya koymadığı sürece ABD ile iş birliğini arttırması için geçerli bir sebebi yok.

Amerika'nın Seçenekleri

Türkiye, İran ve Rusya, muhaliflerin başlıca kaleleri konumundaki İdlip, Humus, Dera ve Halep'te dört güvenli bölge oluşturmak için Kazakistan'da bir ateşkes anlaşması imzaladılar. Ülkenin kuzeyinde ve merkezinde muhalefetin eylemlerinin durdurulmasıyla birlikte isyancıların Şam kırsalından büyük ölçüde çekilmesi rejimin önünü açtı ve İran destekli birliklerin doğuya ilerleyebilmesi kolaylaştı. İran, Suriye'deki çatışmalara dahil olmasından bu yana ilk kez IŞİD ile savaşıyor ve Irak'ta olduğu gibi Amerikalıları kendi oyunlarında mağlup ediyor.

Buna karşılık Trump yönetimi, IŞİD'in yok edilmesini birincil bir hedef olarak ajandasında tutarken İran'ın yayılmasını durdurmayı bir sonraki önceliği olarak görüyor. Ancak ABD'nin İran'a karşı stratejisinin şartları ve detayları belirsizliğini sürdürüyor ve bunları kestirebilmek güç. ABD'nin bu iki önceliğe

aynı anda mı yoksa sırasıyla mı odaklanacağı fark etmeksizin birkaç ciddi problemin ortaya çıkması bekleniyor: Birincisi, İran'ın Levant'ta daha fazla "serbest" bölge elde etmek için IŞİD'e karşı yürütülen mücadeleden yararlanmamasının nasıl sağlanacağı; ikincisi, IŞİD ile sahada yürütülecek mücadelede kiminle iş birliğine gidileceği ve son olarak üçüncüsü, İran'ın geri püskürtülmesinden sonra hangi bölgesel kuvvetlere güvenileceği.

Ülkenin kuzeyinde ve merkezinde muhalefetin eylemlerinin durdurulmasıyla birlikte isyancıların Şam kırsalından büyük ölçüde çekilmesi rejimin önünü açtı ve İran destekli birliklerin doğuya ilerleyebilmesi kolaylaştı

Gerçekten de ABD, IŞİD ile mücadelede daha önce PKK'nın Suriye'deki uzantısı PYD'ye, Haşdi Şabi'ye ve Irak Ulusal Ordusu'na güvenmişti. Peki ABD, Suriye çöllerindeki son kalesinde IŞİD'i takip etmek için kime güvenecek? YPG zaten coğrafi limitlerine ulaşmış durumda ve güçlerini daha geniş alanlara yayarak elde tuttuğu değerli toprakları kaybetme riskini göze alamaz. Öte yandan Haşdi Şabi, Devrim Muhafızları'nın kontrolü altında ve daha da önemlisi, dolaylı bir şekilde Irak ordusunu kontrol etmekte. Geriye kalan tek seçenek ise IŞİD'e karşı savaşın sıradaki aşamasına katılmaları için Suriyeli ana akım muhalefeti desteklemek amacıyla petrol zengini Körfez İş Birliği Teşkilatı (KİK) üyelerinin yanı sıra Türkiye ve Ürdün ile iş birliği yapmak. Ancak bu son seçeneğin de bir bedeli var: Beşar Esad'ın zorla düşürülmesi ve Türkiye'nin Levant'ta yayılması. Bu da ABD'nin sonuçlarını göze alamayacağı bir bedel olarak masada durmakta.

Al Tanaf'taki hava saldırısından sadece iki gün sonra, 20 Mayıs'taki Riyad Zirvesi'nde IŞİD'e karşı mücadele için bir "Müslüman NATO"nun kuruluşu tartışılmış ve bu konuda anlaşılmıştı. Ayrıca burada, İran'ın bölgesel

ihtirasları da açıkça eleştirilmişti [11]. Sürpriz bir şekilde ilk iş olarak Katar'a Suudi Arabistan, BAE ve Trump'ın desteğiyle uygulanan boykot oldu. Bu hamlenin arkasındaki bahane, güya Doha'nın Tahran ile olan "bağlantılarıydı". Öte taraftan Katar, İran'ın savaştığı Suriye muhalefetinin önemli bir destekçisi. Dahası, mevcut KİK krizi Ankara'ya 15 Temmuz 2016 yılındaki başarısız darbe girişiminde Körfez'in oynadığı muhtemel rolü hatırlatıyor ve bölgede Sünniler arası kutuplaşmayı besleme potansiyeli taşıyor. Tam da bu noktada önemli bir soru gündeme geliyor: ABD yönetimi, Trump'ın Orta Doğu'daki en son macerasının sebep olduğu kargaşayı düzeltmekle uğraşırken IŞİD ve İran karşıtı bir İslam ittifakını oluşturmakta nasıl başarılı olacak?

İran daha önce, bölgede hüküm süren kaostan ciddi şekilde yararlanabildiğini gösterdi ve bu zamana kadar, başarısız devlet yapılarının arkalarında bıraktığı boşluğu başarılı bir şekilde doldurdu. Rusya da İran'ın bu yeteneğinin farkında ve İran ile Orta Doğu'daki iş birliğini daha da pekiştirmek maksadıyla Tahran'ın Suriye'deki ve Irak'taki nüfuzundan faydalanmayı tercih etti. Öte taraftan ABD, bölgedeki geleneksel müttefikleriyle yakınlaşmak hususunda başarısız olmadı ancak Riyad Zirvesi'nden sonra söz konusu durum daha da kötüleşti. Elde kalan tek seçenek ise ABD'nin Suriye ve Irak'taki doğrudan varlığını arttırmak ve İran ile onun vekilliğini yürüten gruplara karşı çok daha kararlı bir duruş sergilemek.

ABD, IŞİD ile mücadelede daha önce PKK'nın Suriye'deki uzantısı PYD'ye, Haşdi Şabi'ye ve Irak Ulusal Ordusu'na güvenmişti. Peki ABD, Suriye çöllerindeki son kalesinde IŞİD'i takip etmek için kime güvenecek?

Rakka Sonrasında Ne Olacak?

IŞİD'in "Halifelik başkentinde" bir grup savaşçısını bırakıp güçlerini Deyr ez Zor bölgesinde yeniden konuşlandırıldığını öne sürmek için kuvvetli deliller mevcut [12]. Bu taktik değişimin arkasında birçok sebep ve motivasyon mevcut. Birincisi, şehrin savunmasının kırılganlığı: Rakka, Tabka'nın kurtarılmasından sonra teorik olarak savunulamaz duruma geldi. İkincisi; doğudan, kuzeyden ve batıdan Suriye Demokratik Güçleri'nin (SDG) kuşattığı şehri korumanın yüksek maliyetidir. Rakka'nın şu an sadece güney kapısı militanların şehre giriş çıkış yapması için kısmen açık durumda ve şehirdeki insanların beslenme ihtiyaçlarını karşılamamanın maliyeti de büyük ölçüde yükseldi. Üçüncüsü, daha sonraki dönem için hazırlanmak. Musul operasyonunun sona ermesinin ve nihayete ulaşmasının gecikmesi ve Rakka'daki kuşatmayı uzatmak dışında gerçekçi bir senaryonun olmaması, IŞİD'i çöle çekilmeye zorlayacak. Bu da gerekli insan kaynağının, paranın ve teçhizatın tehlike altındaki bölgelerden taşınmasını gerektiriyor. Dördüncü faktör ise Rakkalılara duyulan güvensizlik. IŞİD yönetimi, savaş sırasında taraf değiştirebilecekleri korkusuyla sivilleri silahlandıramıyor.

Rakka operasyonunun çok uzun sürmeyeceğini varsayabiliriz. Esas engel fiziki bir engel, 150,000 sivilin hayatları korunurken IŞİD'in savunması da aşılmak zorunda nitelik. Sivillerin SDG'nin kontrolü altında olmaktan çekindikleri biliniyor ve YPG ile IŞİD seçeneklerinin sunulması durumunda hiçbirini tercih etmeyeceklerdir de. Ancak IŞİD kontrolünde olmanın maliyeti ciddi anlamda yüksek olduğu için siviller, YPG öncülüğündeki kuvvetlerin şehri alması fikrine daha sıcak bakıyorlar. Meşhur ve saygın isimlerle beraber geçici yerel konseyin yaptığı çağrı, bu konseye yönetim ve idare yetkisi verilmesi hâlinde, pozitif bir operasyon sonrası atmosferin oluşmasının yolunu açacaktır.

Gelecekteki Zorluklar

Gizemini koruyan asıl nokta ise ABD'nin SDG'ye vereceği desteğin hangi boyutlara varacağıdır. Mevcut gözlemlere göre yeni yönetim, SDG kuvvetlerini sadece Türkiye'ye karşı savunmaya dair net bir karar aldı. Yine de Amerikan kuvvetlerinin, Türkiye ordusunun YPG kuvvetlerine saldırmasını engellemek için Türkiye-Suriye sınırında devriye gezmeye dair aldığı karar, uzun vadeli bir stratejiden ziyade ABD ordusu içerisindeki yetki devrinin bir sonucu. Benzer bir şekilde, İran yanlısı militanlar ve rejim kuvvetleri Al Tanaf Üssü'ne yaklaştıkları zaman onları geri püskürtme kararı sahada alınan bir karardı ve Beyaz Saray bunu ancak sonradan öğrenebildi.

Gizemini koruyan asıl nokta ise ABD'nin SDG'ye vereceği desteğin hangi boyutlara varacağıdır. Mevcut gözlemlere göre yeni yönetim, SDG kuvvetlerini sadece Türkiye'ye karşı savunmaya dair net bir karar aldı

İran ve Rusya, Suriye sınırlarındaki kontrolü tekrar kazanmak için çaba göstermeye devam edecek ve karşılığında, şehirlerden göç etmek zorunda kalan ve kontrol altında tutmak istedikleri sivillere ev sahipliği yapacak küçük, izole güvenli bölgelerin kurulmasını kabul etmeye istekli olacaklardır [13]. Aynı zamanda, İran da ilerlemeye ve mevcut "cephe sınırlarına" meydan okumaya devam edecek ve Rusya da bunu destekleyecektir. İranlıların, sahadaki güçlerinin varlığının avantajıyla rekabet edilemez bir kuvvete dönüşmesini engellemenin tek yolu, Suriye'de İran'a karşı kapsamlı bir politikanın geliştirilmesiyle mümkün olacaktır.

Bunlarla beraber, ABD'nin Suriye'de İran'a karşı harekete geçmesi bölgede bir savaşın çıkması anlamına gelebilir ve Suriye çatışmasının büyümesinden çok daha ciddi sonuçlara yol açabilir. Böyle bir çatışma, Tahran ile

yapılan nükleer anlaşmaya zarar verecek ve muhtemelen bu anlaşmanın sonunu getirecektir. Dahası, Irak'taki ABD birlikleri Haşdi Şabi'nin misillemesi riskiyle karşı karşıya kalabilir ki böyle bir durumda ABD'nin Bağdat ile olan ilişkileri de zedeleneyecektir. Bu durum, yeni yönetimin Tahran'a karşı sert söylemine rağmen Pentagon'un Suriye'de İran'a karşı mücadeleyi kızıştırmakta neden tereddüt ettiğini açıklıyor. ABD'nin Orta Doğu'daki mevcut atmosferin etkili bir şekilde üstesinden gelmek için karşı karşıya olduğu fazlaca kısıtlayıcı faktör var ve bölgeye daha fazla asker yollama niyeti olmadığı müddetçe bölgedeki müttefiklerinde bir paradigma değişimi yaşanması gerekiyor.

Dipnotlar

1. State, U.S. Department of. The Global Coalition To Counter ISIS. [Online] 10 Eylül, 2014. <https://www.state.gov/s/seci/>
2. Ersan, Mohammad. Syrian rebel commander: 150 US troops at al-Tanf base. Al Monitor. [Online] Haziran 2017. <https://goo.gl/ua9PgK>
3. ABD Savunma Bakanı Mattis, General Dunford ve Özel Yetkili McGurk'un IŞİD'i mağlup etmek için sürdürülen askeri harekate dair Pentagon'da yaptığı basın açıklaması: <https://www.defense.gov/>. [Online] 19 Mayıs, 2017. <https://goo.gl/5LqvqG>
4. Dan De Luce, Paul Mc Leary. Are the U.S. and Iran on a Collision Course in Syria? s.l.: Foreign Policy, 24 Mayıs, 2017.
5. The Assad regime entrust 'Nawaf Al-Bashir' to form a tribal militia in the eastern region. Deir ez-Zor 24. [Online] 14 Haziran, 2017. <https://goo.gl/azh5tD>
6. Syrian regime forces said to advance west of Raqqqa. Reuters. [Online] 14 Haziran, 2017. <https://goo.gl/FUVzRZ>
7. Ryan Browne, Elise Labott. Kerry announces US-Russia deal on Syrian ceasefire. CNN. [Online] 9 Eylül, 2016. <https://goo.gl/FsYV9z>
8. U.S., Russia clinch Syria deal, aim for truce from Monday. Reuters. [Online] 10 Eylül, 2016. <https://goo.gl/BLV6Xe>
9. Moscow Says New US-Led Coalition Strike Near Syrian Al-Tanf 'Illegitimate'. Sputnik. [Online] 5 Mayıs, 2015. <https://goo.gl/7GZFxW>
10. النظام قوات) ضمن رسمياً الإيرانية الميليشيات أعدادها وهذه. All For Syria. [Online] 3 Mayıs, 2017. <https://goo.gl/P1f5d5>
11. Riyadh summit discusses ways of rooting out terrorism. Al Jazeera. [Online] 21 Mayıs, 2017. <https://goo.gl/Sqw5Q7>
12. Martin Chulov, Jamie Grierson, Jon Swaine. Isis faces exodus of foreign fighters as its 'caliphate' crumbles. The Guardian. [Online] 26 Nisan, 2017. <https://goo.gl/mPCSAj>
13. Hamadi, Ibrahim. «أراض تباد ل روسية مقترحات. وإيران أميركا نفوذ مناطق في». Al Sharq Al Awsat. [Online] 14 Haziran, 2017. <https://goo.gl/xAvKAD>

YAZAR HAKKINDA

Sinan Hatahet, Al Sharq Forum uzman araştırmacılarındandır. Halihazırda Hatahet, Suriye krizine odaklanan birçok düşünce kuruluşuna danışmanlık yapmaktadır. Araştırmalarında; Orta Doğu'da Yeni Bölgesel Düzen, Kürt Ulusal Hareketi, İslamcılık, Radikalizmle Mücadele, Yerel Konseyler ve Yönetim başlıklarını ele almaktadır. Geçmişte, 2012 yılının sonundan 2014 yılının Eylül ayına dek Suriye Ulusal Koalisyonu'nun medya ofisinde İdari Müdür olarak çalışmıştır.

AL SHARQ FORUM HAKKINDA

Al Sharq Forum, amacı; Şark bölgesi halklarının siyasal gelişimi, sosyal adalete kavuşması ve ekonomik refaha erişmesi için uzun vadeli stratejiler geliştirmek olan, bağımsız ve uluslararası bir kuruluştur. Al Sharq Forum, bu hedefini; demokratik katılım ideali, bilinçli vatandaşlık, çok taraflı diyalog, sosyal adalet ve kamu yararını gözeterek araştırmaları teşvik ederek gerçekleştirmektedir.

Adres: İstanbul Vizyon Park A1 Plaza Kat:6
No.:68 34197 Bahçelievler / İstanbul / Türkiye
Telefon: +902126031815
Faks: +902126031665
E-posta: info@sharqforum.org

sharqforum.org

    / SharqForum

 / Sharq-Forum

الشرف
ALSHARQ FORUM

